

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CRESTINE

Director:
Dr. DIONISIU BENEĂ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, strada Vicențiu Babeș No. 6.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lavi de-opotrivă în Iordanul parazitărilor și în Românul necinstii
și înstrăinat.”

Apăre sub conducerea unui Comitet.
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — Lei 200
Pentru instituții și fabrici — Lei 500

De Anul Nou

Azi, mâine când am intrat în cel dintâi an din al doilea deceniu, de când există România-Mare, întregită pentru vecii vecilor se cuvine ca pe lângă examinarea tuturor chestiunilor particulare, referitor la starea sănătății a situației materiale etc., etc., se cuvine zic să ne gândim fiecare dintre noi în prima linie la situația scumpei noastre țări.

Cred că fiecare este convins că afară de români și nici aceștia nu toți, abia se mai cugetă cineva cu adevărată dragoste la țara românească, afară de unii prieteni ai popoarelor amice, nimenea nu dorește iubitei noastre patrii *an nou fericit*, ci din contră aproape toți vecinii, toți dușmanii din lăuntru și din afară, mai apropiați ori mai îndepărtați nu ne doresc mai puțin decât moartea, peirea neamului românesc, nimicirea României-Mari.

Și când acest lucru îl știe fiecare bun român, adăug eu, câte oare se vor întreba serios: „ce am făcut eu pentru ca dorința dușmanilor noștri, cari sunt câtă frunză și iarbă, să nu se realizeze nici odată? Foarte puțin!”

Faptele din trecut dovedesc contrariul, dovedesc adecă spre rușinea și durerea neamului și a țării că în cei zece ani trecuți, decând ne-am unit aproape toți români — fiindcă să nu uităm că mai sunt frați de ai noștri și afară de granițele țării încă foarte mulți — abia am făcut ceva și pentru unirea sufletească, deși este cu desăvârșire eschis ca făcând unire sufletească să fie posibilă o consolidare a țării noastre întregite.

Și nu numai că există Români (și aceștia eu cred că sunt nebuni) și între frații de dincolo de Carpați și între cei de aici cari s'ar împrieteni mai curând și cu dracul decât cu frații lor, dar lucrează chiar și pe ascuns și pe față frate contra fratelui și când vorbește despre fratele lui face bale la gură, cu care ar fi în stare să otrăvească un „regișan” (cu câtă durere scriu acest cuvânt, care trebuie necondiționat să dispară din vocabularul nostru) pe toți „ardelenii” și un „ardelean” pe toți „regișenii”.

Apoi iubit popor românesc acest fapt este o nenorocire pentru neamul și țara noastră și datorința fiecăruia trebuie să fie să facă tot ce-i stă în putință ca să dispară ura dintre frații de dincoace și de dincolo de Car-

pați, căci altfel n'o să o ducem bine.

Accentuez încă odată, fără u-nire sufletească nu se va putea consolida niciodată România-Mare ba mai curând va fi vai și amar de viitorul nostru de visul realizat, dar dispărut al moșilor și strămoșilor noștri, de nenumăratele jertfe ale martirilor și de prea multul sânge nevinovat vărsat de eroii noștri pentru acel vis, ce au avut de împlinit.

Cu începerea anului nou al noului deceniu din istoria României-Mari să ne pătrundem deci de dragostea adevărată de frate, să iertăm greșelele, să uităm neplăcerile ce ni le-am cauzat reciproc unul altuia și cu credință în Atotputernicul și încredere deplină în noi înșine să pornim de acum pe calea păcii, pe calea liniștei, muncind toți împreună umăr la umăr, ca în țara aceasta mare, fiecare român să fie mulțumit, îndestulit și fericit, să fim uniți toți sufletește căci numai atunci va fi „România a Românilor”.

Din Impărăția durerii.

„Lacrima-l limba durerii”.
VLAHUȚĂ

Urmașii acelor cari și-au jertfit totul pentru câștigarea biruinței naționale, văduvele, mutilații și orfanii de război, au ajuns să trăiască într-o împărăție a durerii, unde nepăsarea și nerecunoștința îi strivesc neincetat sub călcăul lor nemilos.

Invalizii, orfanii și văduvele de război, plâng azi a jale și din sufletele lor cernite picură lacrimi pe urma unui trecut care le-a adus și lor, odată, în viață, surâsul fericirii. Acei cari le-au fost odată mai dragi și mai scumpi, azi nu mai sunt, iar brațele oțelite care au lovit în plin, în furia furtunii, sunt azi oase uscate... Hristoșii cari s'au răstignit pe ogoarele românești, îngăduindu-le și apărându-le cu sângele lor cald, au rămas și azi pieroniți de fariseii zilei, în cuile e uitării.

Copiii nămați, au ajuns cerșetori la răspântii, întinzând mâna trecătorilor. Văduvele de război, fășii rupte din umbra durerii, colindă toate autoritățile ca să poată găsi un sprân; copii le așteaptă plângând de foame, dar milă și dreptate nu pot întâlni în țara asta... Ajutorul pe care li-l dă statul și cum îl dă, mai ales, e pentru nenorocirea lor mai mult decât o batjocură. E și firesc să fie așa, în țara unde se fură cu miliarde și unde

alte multe miliarde se aruncă 'n vânt pentru mașini, plimbării și lux.

În lumea orașelor, acești eroi de tragedie, ca să-și poată încasa micul ajutor dela „patria recunoscătoare”, trebuie să vină la Administrațiile zilei în șir, fără nici un rezultat, și până aproape nu sărută lespezile ei reci, cu fruntea plecată, nu li se dă nimic și nu-i întreabă nimeni ce vor. Birocrația este ocupată cu alte interese de ordin mai înalt, decât alinarea suferințelor celor rămași vitregi de soartă și neam.

În viața satelor, tributarii jertfelor și suferințelor pentru clădirea României Mari, trăiesc azi sub cea mai aspră povară fanariotă j' dovească. Văduvele și copiii lor au ajuns slugile trădătorilor trăind zile de clacă, sub biciul de foc al asupritorilor. Iar lacrimile curg șiroaie și ochii privesc spre un soare care nu le mai dă nici-o speranță. Să ajungi, tu, martir de război, tu mucenică a neamului, slugă la un trădător de țară cum sunt jidanii și s'a întâmplat să fie unii percepători, e ceva de neînchipuit! Numai privirea încruntată a acestor fanarioți, le înghiață sângele în vine. Câte drumuri, câte așteptări, câte rugăminți ferbinti n'au făcut ele, ca să-și poată lua un ban, pentru o pâine, pe care o așteaptă acasă, plângând, copilașii! Țară nerecunoscătoare și fără milă de făuritorii tăi și urmașii lor!... Orfanii de război, desculți, îmbrăcați în zdrențe, flămânzi și fără nici-un adăpost, îl vezi pretutindeni. Statul a făcut din ei niște cerșetori oficiali, slugi și ei, fără simbrile, la vitele mișelor, mai grase și mai bine îngrijite ca ei.

Iată unde ne-a adus mentalitatea absurdă de după război, față de urmașii celor jertfii pentru țară.

Toate mințile luminate au trâmbitat în toate colțurile, cultul eroilor ai urmașilor și ai mutilaților din război. Despre aceștia iată ce frumos vorbește poetul nostru Cincinat Păvelescu:

„Eroi, a căror viață scurtă, a fost un vis muiat în sânge,

„Vă așteaptă mamele și astăzi să vă întoarceți înapoi;

„Și plâng logodnicile voastre, dar care inimă nu plânge,

„Când România azi se năpâie prin moartea voastră de eroi?”

Dar arăta frumusețe și putere de viață, dăruită țării și risipită astăzi de atâta nepăsare, e ceva crud și de neiertat.

Va veni însă o zi de aspră judecată. Toți morții cari au căzut în război, pentru libertatea și dreptatea popoarelor, vor învia.

Ce vor zice ei, când vor vedea soțiile, copilașii și pe camarazii lor mutilați, cerșetori pela răspântii de drum, iar pe profitorii războiului îmbogățiți?

Atunci, când se vor întoarce din mormânt eroii noștri, ca să vadă cum am folosit biruința și cum am îngrijit de urmașii lor, vor prefera să intre din nou în liniștea mormintelor. Dar judecata lor va fi foarte severă. Și nici umbra morții nu va fi în stare să oprească acea energie seculară, care va striga din pieptul unor oase, să se audă până la ceruri: „dreptate!”... Se vor întoarce apoi iar în mormânt, dar cu jidanii—fanarioți de gât.

Dobrița.

D. P.

Biserica și Școala.

Două nume însemnate pentru noi Românii, două mari instituții, de care e strâns legată viața mult încercatului nostru popor.

Într'adevăr, aruncând o privire în decursul veacurilor, vedem că rolul pe care mai ales biserica l'a jucat în dezvoltarea neamului nostru a fost covârșitor. Românul a trăit prin credința nestrămutată în Dumnezeu, prin dragostea de glia strămoșească și prin speranța unor zile mai bune.

Biserica a fost pentru strămoșii locului de reculegere sufletească de bucurie duhovnicească în zilele frumoase ale vieții lor, precum și refugiul unde găslau alinarea suferințelor, în zilele de restriște. Act se plămădia eroismul de fer al vitejilor ce au știut să-și apere cu prețul sângelui lor pământul străbun, fiindcă totdeauna legătura dintre spadă și credință nu s'a desmășit.

Mai târziu, tot în chilițele mohorâte ale vechilor bisericilor și mănăstirilor s'au pus bazele primelor școli românești. Aci, la flacăra fumegândă a vreunei lumânări, sau la lumina oarbă a opaițului, preotul satului se străduia să învețe pe cei ce lubeau „slova”.

Și așa, treptat, ceste două lucrătoare ale aceiulaș ogor, și-au dat mâna în a descătușa pe filii lor din întunecul ignoranței.

Cu deosebire pentru satele noastre Școala și Biserica sunt neprețuite s-oare de lumină și cunoștințe folosite, — singurele comori adevărate,

din bogăția cărora ne putem înfrupta fiecare din noi. Școala, merită să formeze din tinerele vârstare viitorii cetățeni ai patriei, sănătoși la minte și la trup, iar Biserica urmând scopul divin de a înnobila sufletele și a îndruma pașii bunilor creștini pe căile arătate lumii de Mântuitorul ei.

Preotul și învățătorul—reprezentanții lor—sunt cei doi sfinți în mână cărora putem spune cu drept cuvânt că stau destinele și viitorul acestui neam.

Astăzi, — o mărturisim cu mândrie — în fiecare din satele presărate pe întinsul pământului românesc, frumoașă, dovadă a credinței neclintite în Hristos cel crucificat pentru omenire și o școală, mai mult sau mai puțin trufașă, spre cinstea celor ce, înțelegându-le menirea, au orânduit ridicarea lor.

Nădăjduim că datorită muncii depusă pe altarul culturii naționale de către adevărații apostoli ai poporului — preoții și învățătorii — fața lucrurilor se va schimba în bine; numărul neștoritorilor de carte se va împușină, iar calea bisericii va fi mai des bătorită.

De acela avem cu toții o datorie către ele. Să le iubim cu tot sufletul și cu toată dragostea de care sunt demne, prin însemnătatea lor. Vom iubi Școala dându-ne copiii cu drag la învățătură la Biserica, ascultând glasul ei în ceasurile de rugăciune.

Numai așa vom putea înlătura răul care, după cuvintele marelui Apostol Pavel, — sălășilește în noi.

Pompiliu Gaman.

Dovada îngăduielei.

Alegerile trecute au avut un rezultat neașteptat, pecetluind și de astă dată firea pașnică a românului.

Efectuate în liniștea și libertatea cea mai deplină, ne întărește credința că românul prin bunătatea lui, a rămas și astăzi răbdător, îngăduitor și obișnuit să sperie până la exagerare.

Crescut de veacuri, sub jugul apăsător al străinilor, sub cerul posomorât, alături de sărăcia lui, s'a obișnuit să rabde.

Oprit în loc de sărăcie, împovărat de dări, de griji, uită de sine, uită că bogățiile țării sunt ale lui și în zile de sărbători când la masă îi licărea binele, spera; în vremuri mai bune,

Frământat de gânduri, copleșit de datorii, de boeri, de străini, îngăduia nedreptatea cocoșată în conacuri de mări, îngăduia nelegiuirile, mișelile, bătăile de joc și îmbogățirea pe spina sa.

Zi cu zi, an cu an, s'a scurs vitregia timpurilor cu popasuri scurte de raze luminoase și de liniște în țară. Zi cu zi, an cu an românul s'a obișnuit cu răbdarea, speranța și multa îngăduială.

Unde este romanul și dacul de altă dată cu sufletul stăpânit de mândrie și ambiție? Cu ochii lor ce fulgerau scântei, cu sufletul în care svârcoleau dorinți și ambiții și au cucerit o lume.

Era o rușine mare pentru un roman să fie condus de un străin!

„Păstrăm în sufletul nostru același calități și virtuți dar dorm, dorm adormite de vitregia veacurilor. Purtăm semeți chipul lui Trăian dar cu sufletul copleșit de bunătate și stăpânit de îngăduială.

Rezultatul alegerilor ne dă dovada îngăduielei noastre.

Esim în pragul zilei de azi cu corgiul de triste amintiri a secolelor, cu visul îndeplinit că am scăpat de jugul străin, ca să aplaudăm mândrii de noi, pe 16 maghari, 8 germani și o grămadă de jidani deputați al parlamentului român.

Am sters în geană lacrimi de durere, am stat ani împetriți de și privind durerea, am fost stăncă de piatră contra valului de străini, am murmurat în gânduri rugăciuni și am cerșit dreptatea, torturându-se sufletul ca astăzi să ducem în parlament cu surle și muzici câteva zeci de deputați străini.

Ne vâltăm de concurență străină, ne împodobim trupul cu bogății jidovești aspirăm și visăm fericirea țării noastre, îngăduind parlamentari străini: Pe maghiarii-jidovi ce prin ziarul lor „Brassoi Lapok” au obrăznicia să spună că după căderea guvernului, înalta Regentă este obligată să cheme partidul lor să formeze noul guvern pe jidani ce ne sug seva bogățiilor noastre ca niște paraziți.

De ce în locul figurei pocite de ire-dintism jidano-maghiar și-a pocitului dialect maghiar-român să nu flegere în cameră cuvintele d-lui prof. Cătuneanu să nu sune dulce vocea omului demn de numele său Cuza.

De ce figura severă și privirile de român a d-lui Cătuneanu să nu înghețe sângele în vinele jidanilor în parlament și în cel ce-ar căuta să se înfigă la ghicșuri?

De ce vocea lui detunătoare să nu cutremure pe maghiarii și germanii, ce-ar căuta să schimonosească limba românească chiar în parlament?

De ce fruntașii L.A.N.C. să nu re-

prezinte în parlament freacățul de durere și dorințe a românilor „desrobirea de sub jugul străin”.

De ce, alături de fruntașii partidelor reușiți cu toții, să nu fie alături și un profesor Cuza și Cătuneanu ca să ridice păvaza contra jidovimei și străinilor?

De ce? Fiindcă luptă pe față și românul e obișnuit să îngăduie și să trăiască vesnic cu speranță în viitor.

Și dacă astăzi nu înregistrăm nici un deputat al L.A.N.C. în parlament, nu știrbim un pic de credință, ci mai mult ne încredem în izbândă. Aci nu trebuie să învingă omul cu potopul de cuvinte cu setea de mări, ranguri, demnități ci însăși Ideia și... zorile de redestep-tare a sufletelor se întrezesc de pe coama aspirațiilor îndeplinite.

Citiți și cercetați-vă sufletele. Veți găsi acolo un colțșor minat gata de explozie, veți găsi o ură sădită, fără vrere, contra atot-pei străin, veți găsi scris: „vreau să fiu stăpân în țara mea”.

Care român nu urăște jidanul și străinul și când ne vom înțelege pe noi înșine, ce român ar mai îngădui jidan în parlament?

Vine vremea, când vom înțelege că integritatea sufletului românesc se apără, dându-ne pe față: „sunt român și apoi european” ca să nu mai între în parlament jidani, străini, prieteni de al lor și nici „Brassoi Lapok” să n'albă obrăznicia să zică că viitorul guvern să fie format de partidul maghiar.

Vine vremea când Ideia va stăpâni mulțimea și alegerile nu vor mai dovedi atâtea îngăduială, ca să vină în parlament jidani, străini în locul oamenilor călăuziți de cea mai mare iubire pentru țara lor.

Gheorghe Atanasiu.

Rugăm achitați abonamentul!

Bolnavii și Spitalele.

În ziua de Crăciun am vizitat un spital dintr-un orașel al jud. Hunedoara. M'a surprins liniștea mortală, ce o am aflat în spital, am înțeles-o însă îndată când căutând bolnavii n'am aflat decât unul singur în întreg spitalul. Toți ceilalți au plecat acasă și s'ar fi dus și cel rămas dacă ar fi avut unde merge.

Cauza că au plecat bolnavii acasă este natural și dorința de a putea petrece sărbătorile Nașterii Domnului împreună cu ceilalți membri ai familiei, dar în prima linie bușii bolnavi, fug de frig, de foame și de celelalte lipsuri, pe care le îndură în spital unde nimeni nu vrea să meargă de voe bună. Se tem bolnavii de spitale ca dracul de tămăd și cu drept cuvânt fiindcă — cu puțin eș eșpiuni — toate spitalele sunt mizerabile provăzute cu cele necesare. Ingrjirea și hrana bolnavului sunt sub orice critică, fiindcă personalul este rău plătit, iar alocația zilnică pentru un bolnav este de 16 lei, zi șasesprezece lei pe zi.

Nu-i aceasta o batjocoră ca să pretinzi să i se dea unul nenorocit de bolnav, cost bun, ca să se intrame să-și recapete sănătatea și puterea de lucru, pentru numai 16 lei zilnic.

Iată o chestiune care trebuie necondiționat în timpul cel mai scurt soluționată.

Susținătorii spitalelor, f.e. ei comunale, județele și statul, trebuie să înțeleagă că un bolnav care este în spital are nevoie pe lângă medici și medicamente bune și de îngrijiri și hrană bună, iar acum iarna și de camere calde. Dacă și numai una dintre aceste cerințe lipsește, atunci este mai bine să se închidă spitalul.

Fie care abonat este rugat să ne câștige un nou abonat!

Poporul s'a spus cuvântul!

Sub acest titlu gazeta „Patria” din Cluj Nr. 274 din 14 Dec. 1928 se laudă cu majoritățile zdrobitoare dobândite în alegeri spunând în fală că „Poporul s'a spus cuvântul”!

Foarte drept, Poporul nostru românesc, bun și credul din fire, văzând s'incala prin care s'au fabricat majorități parlamentare guvernele trecute, de astă dată, asemenea unei furtuni, cu mare însuflețire, s'a dat votul aproape în întregime pentru guvernul „național țărănist”. Poporul român nu s'a întrebat, dacă guvernul actual în-tovărașit cu jidani și cu Socialiștii (unele credincioase ale jidanilor) își va putea îndeplini toate făgăduințele date; ci stăpânit de bunăcredință, și motivându-și ținuta prin cuvintele — „Probăm de astădată cu D-l Maniu” a votat listele național-țărăniste.

Cu alte cuvinte poporul a dat guvernului un credit mai mare decât se aștepta.

Întrebarea ce ne frământă pe noi, care avem anumite nedumeriri față de actuala stăpânire, este:

Va fi în stare guvernul să achite în întregime creditul primit de la poporul român, în alegerile trecute?

Nu voim să facem nici un fel de profeții. — Timpul ne va arăta precis, cum înțelege stăpânirea național-țărănistă să aline suferințele bravului nostru popor.

Noi vom controla cu toată bună-voința faptele guvernului, laudând pe cele bune, și arătând poporului pe cele rele.

Așteptăm deci, să vedem că sistemul de bacșiș (mită sau șperț) dispăre de la toate autoritățile chiar și de la căile ferate.

Așteptăm să vedem, că va fi belșug de bani, și că vor scădea cametele.

Așteptăm să vedem că prețul bucatelor și al vitelor crește față de lucrurile fabricate, în măsură ce am cunoscut înainte de război.

Așteptăm să vedem, că impozitele (dările, porția) să fie reduse, să înceteze risipa și jaful banului public, iar cel vinovați să fie aspru pedepsiți.

Așteptăm ca slujbașii să fie așa fel plătiți, ca să poată lucra cu trageră de inimă pentru țară și pentru popor.

Toate aceste dureri, se pot lecul de guvern printr-o gospodărie cinstită și dornică de binele poporului care l'a întărit în scaunele primite de la înalta Regentă.

Poporul român, în urma cuvântului spus are tot dreptul să pretindă guvernului D-lui Maniu, vindecarea rănilor de care suferă.

În numerile viitoare vom constata, dacă guvernul național-țărănist a meritat sau a înșelat, încrederea poporului român.

Simeria, luna Dec. 1928.

St. Peneș.

Rugăm achitați abonamentul!

Infrațire

Ne'nstrăinase-a soartei vitregie,
Dar am invins și intriga și răul
Și ne-a salvat din cer Dumnezeu.
Ne-am săturat de-atâta rătăcire
Și-am înțeles că fericirea țării
Stă numai în dreptate și'n unire
Și'n sufletul senin ca largul zării.

Ne-am strâns ca'n vremuri vechi cu mic cu mare

Să ne scăpăm de venetici ogorul
Și s'alungăm cu foc peste hotare
Pe-acei ce ne-au ucis Mântuitorul.

Sântem doar fiii Romei neînvins
Și mântuirea gleei noi o vrem
În inimi purtăm candelă aprinsă
De Marele A. C. Cuza șef suprem.

Dela Fântânele

+ Sublt. Gheorghe Iojă

...Nu cerceta aceste legi,
Căci ești nebun când le înțelegi...

În frageda vârstă de 22 ani, s'a stins din viață, la Paris, tânărul subl. Gheorghe Iojă.

Flu de țaran, din comuna Cuvin. (j. Arad), face, strălucit, Liceul militar din Târgu-Mureș, și iese întâi la promoție. Ca cel mai bine clasificat absolvent al Liceului — în gradul de sublocotenent — concurează pentru un loc la școala militară din Saint-Cyr (Franța), și reușește întâi pe țară.

Asifel, acum doi ani, Gh. Iojă părăsea România și se îndrepta spre metropola civilizației universale, cu gândul să înfrunte orice barieră ce va sta în calea dorului și voinței sale de muncă. Dar, vai nu l-a fost dat acestui vajnic flu de țaran să-și croiască viața alături de odraslele celor mai marcante personalități din lume. Soarta nu l-a îngăduit cuvinanului Gh. Iojă, să concureze și cu fii de prinți și de generali. Era prea mult aceasta pentru dânsul, și trebuia să cadă, căci prea s'a avântat. Ca o pedeapsă și ca o răzbunare, ea-l echiipează mintea l-și prăvălește în mormânt.

„Și așa se termină povestea tristă și dutoasă a minunatului și talentatului tânăr, descendent al opincii, Gh. Iojă.”

L'am văzut, anul acesta, cu o zi înainte de a pleca în Franța. Și mi-a vorbit vesel, cum poate nu mi-a vorbit niciodată. Era, probabil, în răsul lui, preludiul tragicului său sfârșit.

Dragă Gheorghe! Noi, prietenii tăi, te deplângem din inimă, alături de Țara, care a pierdut în tine pe întâiul dintre cei dintâi tineri ostași ai ei, de părinți și de cunoscuți tăi, și rugăm pe bunul Dumnezeu să te odihnească în pace.

Iar ție mamă îndurerată, care nu poți înțelege cum de Gheorghe unicul tău sprijin la bătrânețe, se reîntoarce acum în sicriu dela Paris; îți trimitem și prin rândurile acestea: o vorbă de mângâiere și de încurajare.

În vecl, pomenirea lui!

Oct Lupaș

O prez cere.

Peste 3 ani va fi un mare război?!

Mare valvă a produs în întreaga lume o carte nouă scrisă de un englez numit Hector Buwater „Marele război al Pacificului” este textul cărții și în ea scriitorul englez arată cum că Japonia (țară din răsăritul Asiei) va declara război Americii în ziua de 3 Martie 1931 (21).

Și scriitorul spune și cauzele cari vor face să se deslănțue războiul. El va începe prin oprirea vaselor străine de către Japonia, de a mai naviga pe canalul Panama... Iar după ce va risipi flota asiatică a Americii ea va lua în stăpânire insulele Filipine. Desfășurarea războiului, scriitorul o arată pas cu pas. Japoniezii cu flota lor aeriană vor bombarda și distruge complet orașele americane San Francisco și Los Angeles. Și vor pieri în lupte multe vieți omenesti și bogății.

După lungi lupte însă flota americană va distruge flota japoneză înecând-o în mijlocul Oceanului Pacific. Prin aceasta America va înscrie cea mai mare victorie navală pe care a văzut-o omenirea până acum. Ne îngrozeste când ne gândim la un astfel de război, dar ne mirăm cum un om poate să prevestească asemenea lucruri.

Preot G. D. Cernica.

Din Viena primim:

Stimate Domnule Director!

Studentimea română-creștină grupată în jurul societății academice „România Jună” din Viena, care întotdeauna a intrat simbolul unității naționale și a înfrățirii Românilor de peste tot locul și care și astăzi dă dovadă unei munci rodnice de propagandă națională și de înfrățire între Români din Viena - vine să recurgă la distinselor sentimente de patriotism ale D-Voastre, rugându-Vă să binevoiți a dispune trimiterea gratuită a mult prețuitului DV. ziar, ce cu onoare-l conduceți.

Totodată Vă rugăm să binevoiți a da loc în coloanele mult apreciatului DV. ziar, următoarelor:

I. Societatea Academică „România Jună” din Viena, în ședința generală extraordinară ținută la 1 Dec. a. c. și-a ales următorul comitet, pentru semestrul de iarnă 1928-29.

Președinte: Iosif Crăciunel, doctorand în med., Vicepreședinte: Mariaus Sturza stud. în drept, Secretar-general: Viorel Vișoiu student rer. merc., Casier: Dumitu Costea, stud. ing., Bibliotecar: Virgil Pop, stud. ing. E. onom: Mihail Hentiu cand. med., Cenzor: Traian Costescu stud. ing. și Augustin Papp cand. ing., Preș. Comisiei literare: Mircea Sărbu stud. rer. pol., Membrii: Virgil Pop, stud. ing. și Carol Wasilko stud. ing. agr.

II. Toți studenții români (creștini) precum și toți acei ce poartă interes față de societatea noastră sunt încununați prin aceasta, că societatea academică „România Jună” din Viena prin membrii ei stă cu plăcere în fiecare Marți, Joi, și Sâmbătă dela 3^{1/2} la 6 p. m. la dispoziția tuturor românilor creștini, studenți și nestudenți aflați ori în trecere prin Viena pentru ori și ce informații relative la studiul (înlesniri la înscriere, reduceri de taxe, intervențiuni la autorități, traduceri de acte etc.) și de orice altă natură.

Vă rugăm Domnule director a primi asigurarea deosebitei noastre stime și recunoștințe, ce Vă păstrăm,

Președinte: Secretar general:
Iosif Crăciunel Viorel Vișoiu

Pângărit de suflet.

Un om bătrân baptist din Sepreus, nu așa departe de sfârșit, după cum obișnuim să clasificăm ființele ajunse la vârsta de 60 ani, a fost despărțit de soție, nu de legi omenești, ci de suprema lege a naturii.

Până când încă nici nu și-a dat obștescul sfârșit, soția cu care împreună, o viață întreagă ai împărtășit suferinți, năcazuri și bucurii, pe a cărei umeri mutai unele din greutățile vieții, care și-a îngrijit și crescut copilașii rodul tinerețelor voastre, de care ești așa de strâns legat, pe care-i privești cu atâta satisfacție sufletească care te astampără și-ți îndepărtează gândurile negre, — pe semne, că nu te ai gândit cum te vor privi de acum înainte, — dragostea față de ei, așa de adânc brădată în sufletu-ți, a fost învinsă și copleșită de niște atăvări animalice. Abia ai așteptat s'o arunci în vâșnicul locaș, pustiu și rece, ca după 2 luni să-ți aduci aleasa inimei tale bătrâne, inferbântată, să-ți spurci așternutul și apartamentele, în cari, poate, e găzdui și acum sufletul celei îngropate.

Nu te-ai simțit obligat, să cinstești apariția imaginii, înaintea ochilor tăi întunecați, ulumele-i curvite, sfaturi, ba să sârui chiar urmele lăse prin curte? Pe fosta stăpână a casei o regretă și câinele diu lanț, numai tu bătrân „inferbântat” îndobitocit, prin gestu-ți „nobil”, și-ai manifestat disprețul și batjocura.

Nouă, scumpi cetitori, ni se sfășie inima de durere când ni se dă ocazie să înregistrăm astfel de fapte și obiceiuri, poate unele și mai murdare, existente în popor și menite să ne ducă la decadentă morală, pentru care fapt, rugăm pe toți acei în cari mai licărește o scântie Dumnezeiască și de iubire către neam, să-i convertească dela asemenea înjositoare deprinderi, să-i îndrepte spre drumul cinstei și dreptății și moralei.

Fulger.

Provocările ziarului „Deli Hírlap”.

Cetind atacurile vijelioase, apărute în ziarul „Deli Hírlap”, îndreptate contra Direcției Superioare a Uzinelor Reșta, și îndeosebi contra secretarului ei Dl. Ghenea, ai crede că aserțiunile Dlui Kuban Endre au b-ză solidă și sunt îndreptate. Ca unul care locuiesc în Reșta și cunosc mai bine referințele dela aceste uzine cu toate că nu fac parte din angajați Societății mă simt obligat să restabilesc adevărul brusc atît de brutal.

O fac aceasta cu atît mai vîrtos, pîntru-că mușcăla cerneală improșcată contra Directorului Superior al uzinelor Reșta și a celor doi ingineri români, Dl. Ghenea și Georgescu, are un scop josnic: Terfelirea a tot ce-i românesc, terfelirea bunului renume de care se bucură acești Domni în lumea românească din Reșta. Patima și ura deslănțite contra lor, se datorește pur și simplu faptului, că sunt buni Români. Și cu aceasta nu se poate împăca nici în ruptul capului Dl. Kuban Endre. Și încă ceva ce nu înțelege Domnolul. Faptele săvârșite de persoanele pe cari înzădar încearcă să le întineze, sunt nu numai fapte românești, dar mai tot de toate fapte drepte și corecte. Pentru a arată că aserțiunile Dlui Kuban Endre nu corespund adevărului, mă voi mărgini a spune câteva cuvinte despre școala de ucenici și așa zisul spionaj dela uzinele Reșta despre care a scris în No. 23 al ziarului „Deli Hírlap”.

Este adevărat, că Domnul Szabó a fost îndepărtat dela conducerea școalei de ucenici. Eră și firesc ca în România, direcțiunea școalelor să se încredințeze unor Români, mai ales că sub direcțiunea Dlui Szabó, nu la o conferință școlară s'a discutat în limba ungurească. Tot sub directoratul Domnului-Sale au propus — vorba vine — la aceste școli profesori cari n'au știut nici să bîguiască, decum să rostească ceva românește. R. zultatui

ca atare se poate ușor găci. Trebulă să se curme cu acest scandal. S'au curmat și aceasta nu-i convine Dlui Kuban Endre. Dar să nu creadă Domnia sa că numai minoritari au fost îndepărtați dela aceste școli, ci și români. Să se informeze mai bine și se va convinge. Nu s'a făcut excepție pe temă de naționalitate. Dl. Ghenea actualul director școlar care a studiat prin Germania și Elveția școalele de ucenici a unor uzine mai mari s'a convins, că numărul profesorilor depășește cu mult strictul necesar și a reținut numai pe cei mai destoinici. A procedat pe cum se vede, cât se poate de corect.

O altă chestiune care l'a îndemnat pe Dl. Kuban Endre se scrie așa cum a scris, este așa zisul „spionaj”. Domnia sa confundă controlul cu spionajul. La uzinele din Reșta s'a furat cu nemiluita. Se fură și azi. Datorită însă controlului intronat de actuala Direcțiune Superioară și ceilalți conducători, se fură în stil mai mic și se speriază că mâine — poimîne va înceta cu totul furtul iar tîlharii vor fi aspru pedepsiți. Au fost prinși o mulțime de angajați. Repetăm, că măsurile luate contra acestora n'au fost destul de severe. Cât privește pe acela, cari nu sunt mulțumiți cu acest sistem de control, care are de scop înfrînarea fraudei, să binevoiască să pue la dispoziția Direcțiunii posturile ce le ocupă, așa cum îi sfătuiește Dl. Kuban Endre. Și sunt sigur, că nu va plînge nime după el, azi când avem destul lucrători și el, azi când avem destul cinstiți, pe drumuri. De altfel o știe foarte bine Dl. Kuban Endre, care dacă nu mă înșel, a fost și Domnia sa în serviciul Societății U. D. R. că și în trecut, sub regimul maghiar au fost dați afară dela ocolul silvic, uzine etc. toți acei netrebnici? cari au lezat cu ceva interesele acestei Societăți.

Boldureanu

Creștinismul în Rusia sovietică.

Cine privește cu atențiune lamentabilul spectacol pe care-l oferă posomorâta fostă împărăție rusească, nu poate să nu aibă o prelungită strângere de inimă, când vede mizeria sufletească în care sunt ținuți milioane de oameni flămânzi.

Nemulțumindu-se numai cu zmulgerea până și a ultimei bucăți de la gura unor nefericiți exploatați fără milă dominația sovietică își realizează — paralele cu opera de jaf general, — și programul în domeniul pustirii sufletești.

Informațiuni certe, consemnate la fața locului, de oameni cari au venit de curînd din Rusia sovietică, arată că Moscova a reluat lupta ei dărză începută mai de mult, pentru exterminarea creștinismului.

După ce au pornit o prigoană fără precedent în istorie, — potrivea sfintelor locașuri, despuindu-le de odoare și împușcînd chiar în altar pe clericii, cari se opuneau furtului, după ce au instalat cazărmi în cuprinsul bisericilor, sovietele acum vânează fără milă pe preoți și pe călugări.

E multă vreme de când, în Rusia sovietică, copiii nu se mai botează.

Preotul este complet înlăturat din viața socială, toleranța mergînd pînă acolo, încît nu se îngăduie nici măcar rugăciunile la îmo mîntare.

Cu biciul, și uneori cu focul de armă, rudele și nepotii sunt alungate din cimitire, atunci când vin să și ia un ultim rămas bun, creștinește, dela omul care e coborât în mormînt.

În ce privește botezul, suprimat și el, a fost înlocuit cu o simplă declarație prin care se dă noului născut sau numele de „Octombrie”, — lună în care Troțki și Lenin au orînduit „fe-

ricirea obștească” în cuprinsul Rusiei, — sau răsătorul nume de Danton, Robespierre. Marat, Engels, oameni de cari părintele copilului habar nu are, dar alese numai fiindcă amintesc revoluția franceză ori erezie socială premergătoare a comunismului.

De prisos să mai vorbim despre căsătorie. Ea a fost deasemenea de mult desființată, înlocuită fiind cu „unirea liberă”, pe baza tot a unei declarații, asupra căreia soțul sau soția poate reveni imediat.

Așa se face că, azi, în Rusia, sub oblăduirea guvernului din Moscova, se înregistrează zilnic despărțiri între soți cari „s'au căsătorit” cu o zi sau chiar numai cu câteva ore înainte!

Pentru cine dorește să albe și ceva cifre, e de ajuns să arătăm că peste 60.000 de clerici ortodocși și catolici au fost împușcați, spânzurați sau uciși prin diferite mijloace, fără altă vină decît aceea că reprezintă religia creștină.

În momentul de față, prezidată de mitropolitul Sergiu, — care de voie sau de nevoie, — face politica sovietelor, biserică rusească are, pe mai toți preoții ei, închiși în insula Solovetsk unde grăm dîți ca animalele, sunt lăsați să moară de foame, de boi și de frig. Ei stau acolo, închiși în niște cocioabe, afirmînd, prin suferințele lor amare și nemeritate, tendințele de definitivă dărămare a bisericilor creștine, de către cei din Moscova, cari nu mai au nimic sfînt și nimic de respectat.

(Totatunci însă ticăloșilor de rabini și necuratelor sinagoga: nu li se în-tîmplă nimic suzător. Iată dovada cea mai bună că bolșevismul al cărui conducători sunt jidani este o invenție jidovască, un mijloc ca să ajungă la dominația lumii prin nimicirea creștinismului. Iși dai creștinii seama de acest crud adevăr?) N. R.

An nou fericit

dorim tuturor bunilor români-creștini!

Informațiuni.

† Luni în ajunul de Crăciun a fost înmormîntat Augustin B. nea invalid d. de război, fratele mai mare al d. lui Dr. D. Benea, directorul z. srului nostru. Adormitul în Domnul lasă în urma lui o văduvă nemîngăiată cu 3 copii mici.

Ne rugăm lui D-zeu sf. ca celor rămași în viață să le ușureze durerile îndurate prin pierderea scumoului și în veci neuitatului lor tată, soț și frate iar pe robul său Augustin să l. așeze în locul dreptur.

Corpurile Legiuitoare:

Camera și Senatul au fost deschise Sâmbătă în 22 Decemvrie.

Înaltul Regent, A. S. R. Principele Nicolae a cetit mesajul regal.

În ședințele ținute de atunci nu s'a petrecut nimic deosebit. S'au validat confirmat toate alegerile cu excepția câtorva senatori liberali.

Pe semne grupul deputaților național-tărăniști din Basarabia în frunte cu Siere va da mai mult de lucru guvernului decît întreagă opoziție. Se pare că Costică își face de cap.

Vom vedea.

În biserica rusească din București s'a oficiat un pusească pentru odihna sufletului fostului țar Nicolae al Rusiei.

Au fost prezente și M. S. Regina Maria și A. S. R. Principesa-mamă Elena.

Din țările vecine ne vin știri despre geruri îngrozitoare. Zăpezi mari și frig de 20-30 grade sub zero. Ca'n Siberia.

Carl sunt oamenii, sau mai bine zis, neoamenii, a căror meserie este falsul și falsificarea? J. danii!

Ați cetit desigur cu toții că jidanii cu beuturile lor falsificate, cu otrăvuri au omorât nu de mult o mulțime de românași; acum s'a dovedit și falsificatorii de bancnote din Ardeal sunt tot fil de a lui Iuda, căci ce altceva sunt G. Idberg, Szamos și Klein, cari au fost prinși și arestați ca făcînd parte dintre membrii bandei, ce falsificau banii țării noastre.

Puterea lui D-zeu sf. se arată oare cu ocaziunea celui mai mare foc, ce s'a pomenit cîndva în New-York America?

Anume baptiștii își construiseră o casă de rugăciuni prea măreață, cu un turn înalt de 400 picioare. Construcția costase nu mai puțin de 600.000.000 lei. Acest grandios edificiu s'a aprins dintr'un foc mic pe care l'au făcut lucrătorii să se încălzească în decursul lucrului și pe care au uitat să-l stingă cînd s'au dus acasă.

Noi credem că D-zeu sf. a voit să arate ereticilor puterea Sa.

Iarna și ceferiștii.

Iată că a sosit totuși iarna, deși mulți credeau că au mîncat-o lupul.

Și în acest frig și lipsă mare de alimente ne gîndim cu multă durere în suflete și la bieții noștri ceferiști: mecanici, fochiști, frînari etc cari de multe ori sunt expuși la viscole cu zăpadă, la frig îngrozitor și fiind îmbrăcați, în loc de bunzi și cizme călduroase în zdrente, le înghiață — cu deosebire nenorociților de frînari — nu numai mâinile și picioarele ci și inimele din ei în timp ce-și fac conștientos serviciul!

Atragem atenția binevoitoare a superiorilor lor asupra acestor mușcături!

Frizeria

Bodrogean Aurel
Arad Str. Horea
Dorește an nou fericit
On. sale clientele.

Croitoria

Coroban Ștefan
Arad, Str. I. Rusu Șirianu No. 2
Urează an nou fericit
On. sale clientele.

Croitoria și ciaprezaria lui

Tatu Lazar
Arad, Str. Col. Paulian 11.
Dorește Onor sale clientele.
An nou fericit.

Pantofăria lui

Sferdian Teodor
Arad, Str. Col. Paulian No. 1.
Urează Onor sale clientele
an nou fericit

Magazinul de ghet

Marcu Bota
Arad, B-dul Reg. Ferdinand No. 27
Dorește an nou fericit
Onor sale clientele.

Vasile Bora

proprietarul Restaurantului „Palas”
din Arad Str. Brătianu No. 7.
Urează On. sale clientele
AN NOU FERICIT.

Croitoria și Postăvăria
N. ARITON

Arad Str. Bucur No. 14
Urează onor. sale clientele
ANUL NOU FERICIT

PRIMĂRIA
Comunei Măndruloc

Publicațiune

Pe ziua de 6 Februarie 1929
publicăm licitațiune cu oferte in-
chise după cum urmează:

I.

La orele 8 pentru furnizarea
gazului lampant pentru ilumina-
tul birourilor dela Primăria com.

II.

La orele 9 pentru furnizarea
oleului și a materialului lipsit
în ce privește întreținerea în bună
stare de funcționare a podurilor
plutitoare și a luntrițelor dela a-
cestea cari se află în comuna
Măndruloc și satul Cicir.

III.

La orele 10 pentru furnizarea
rechizitelor de scris, imprimate,
registre, compactarea câștilor de
legi cari se află în biroul Pri-
măriei.

IV.

La orele 11 pentru furnizarea
alor 5 vagoane lemne de foc
calitatea I, pentru încălzitul lo-
calurilor dela primărie și a lo-
cuinței notarului comunal.

V.

La orele 12 pentru reparații-
nile, mărunte ce se vor ivi din
caz în caz în cursul anului 1929
la edificiile primăriei comunale
și la fântânile afătoare la aceste
edificii, tot așa la fântânile afă-
toare pe hotarele comunelor Măn-
druloc și Cicir.

VI.

La orele 14 pentru furnizarea
furagelor și grăunțelor necesare
primăriei pentru întreținerea ani-
malelor de reproducție.

VII.

La orele 15 pentru îngrădirea
cimitirelor de animale din co-
munele Măndruloc și Cicir.

VIII.

Repararea mobilierului și fur-
nizarea celui lipsit din birourile
primăriei, mai departe vinderea
mobilierului celui scos din ser-
vici, respective nefolositor pen-
tru acest scop.

IX.

La orele 15 $\frac{1}{2}$, pentru cură-
țirea fântânilor de pe hotarele
comunelor.

X.

La orele 16 pentru confecțio-
narea uniformei, încălțăminte și
a echipamentului guarzilor com.

XI.

La orele 16 $\frac{1}{2}$, esarândarea pă-
mânturilor comunale pe anul a-
gricol 1929—1930.

XII.

La orele 17 pentru furnizarea
dutilor de țiment și a țimentului
necesar lipsite dela renovarea
drumurilor comunale, mai departe
transportarea nisipului necesar
pe acestea drumuri.

Licitațiunile se vor ținea în
conformitate cu dispozițiunile le-
gii contabilității publice. La oferte
se va anexa garanția de 5%,
despre ce se va face menționare
pe plic.

Măndruloc, la 22 Dec. 1928.

Nr. 1070—1928.

Primăria.

Nr. 2487 | 1928.

PUBLICAȚIUNE.

Licitațiunea publicată pentru
ziua de 20 Decembrie 1928. refe-
ritor la edificarea unui closet în
piața publică comunală rămânând
fără rezultat primăria comunei
Aradul nou publică licitația nouă
pentru ziua de 10 Februarie 1929.
orele 11 a. m.

Licitațiunea se va ținea în
conformitate cu art. 70 — 80 din
legea contabilității publice.

Caetul de sarcini, planul și
devizul în valoare de 51 398 Lei
se pot vedea zilnic între oarele
oficioasă în biroul notarial al
comunei Aradul nou.

Aradul nou, la 21 Decem-
vrie 1928.

Primăria.

BANCA ARADANA S. A.

Arad, Bul. Regele Ferdinand I. No. 40-42
Telefon 304.

Face tot felul de operațiuni bancare!!

BANCA GENERALĂ

a județului Arad S. A.

Arad, Strada Alexandri No. 1.
Telefon No. 8—34. CAPITAL 6,000.000 L.
Se ocupă cu toate operațiunile de bancă.
Primește depuneri spre fructificare în
condițiuni avantajoase.

AVIZ.

Aducem la cunoștința publicului
că atelierul meu de croitorie din
Bul. Reg. Maria (p. Fischer) s'a
mutat în str. Românului sub
numirea

„CROITORIA RECLAM”

Confecționez cu cele mai moderate
prețuri, costume, pardesie,
paltoane și uniforme școlare.
Rugăm sprijinul românesc.

NICOLAE IOSIF

„Croitoria Reclam” Arad.

Fiecare român și creștin își va procura
haina la

Frații PĂTEANU

Arad B-dul Regine Maria No. 9

cea mai ieftină croitorie bărbătească
confeccionază costume neîntrecut
de elegante, din cele mai bune
stofe din țară și englezești.

Dimitrie Gabor

Intreprinzător de apaducte și
canaluri

Arad, Str. Horia No. 3

Prima croitorie bărbătească militară
și civilă

A. Kiss și fiul
succesori

Scheer și Mayer

croitori

Arad, Bulevardul Reg. Ferd. No. 3

execută comenzi prompt din stofele
cele mai bune confecțiuni elegante
Prețuri moderate. Cereți pros-
pecte pentru haine militare
(și schimbăș)

MARCU BOTA

Magazin de ghet, pălării și arti-
cole de modă pentru domni

ARAD, Bul. Reg. Ferdinand I Nr. 27

Șoșoni pt. dame dela 380 Lei

„ „ copii „ 240 „

„ „ bărbați „ 520 „

Galoși pt. bărbați dela 280 Lei

„ „ dame „ 200 „

„ „ copii „ 180 „

Baia „Șimai”

bazinul de not pentru dame
și domni deschis Luni,
Joi și Duminica dela
ora 4—8 d. m.

Cea mai eficientă și mai ele-
gantă croitorie românească
este

LAZAR TATU

Arad, Str. Col. Paulianu No. 11

Croitorie civilă, militară și
uniforme C. F. R.

CREMA DE FAȚĂ

„MARGIT”

De vânzare pretutindeni

În interesul D-voastră cercetați
croitoria de domni

Coroban Ștefan

Str. ION RUSU ȘIRIANU Nr. 2

unde să confecționează cele mai
elegante haine după ultima modă.
Aici se pregătesc și uniformele
funcționarilor C. F. R.

Reclama este sufletul
comerțului

Croitoria modernă

TATU LAZAR

Arad, Str. Col. Paulian No.

Aici se confecționează cele mai
ELEGANTE HAINE pentru
DOMNI, după ultima modă.

Cercetați și Vă veți convinge.

Arad
Palatul Cultural, pentru Biblioteca